

LIBRE • Nova edició de les epístoles entre Pau Faner, Llompart i Borja Moll

‘Diàlegs entre tres’ creix amb noves cartes

Lluís Vergés

L’Institut Menorquí d’Estudis ha editat la segona edició del llibre «Diàleg entre tres. Cartes de Pau Faner, Josep Maria Llompart i Francesc de Borja Moll», incorporant sis noves cartes inèdites, trobades recentment a l’arxiu de Pau Faner per Rosa Canet.

Pilar Arnau i Segarra (Vinaròs, 1964), autora de l’edició i l’estudi introductor, assegura que es va interessar per l’obra de Pau Faner després d’escriure el seu llibre «Narrativa i turisme a Mallorca», el 1999. «Vaig pensar que a Menorca també hi devia haver autors que haguessin tractat el tema i així vaig arribar a Pau Faner, malgrat que a la seva obra el turisme és una qüestió molt poc present», diu Arnau.

Tanmateix, li van fascinar les novel·les de l’escriptor ciutadellenc i a partir d’aquí va voler investigar la seva vida. Va ser llavors quan va demanar-li documentació i va trobar les cartes de Llompart i Borja Moll, que després ella va ampliar consultant els arxius dels dos intel·lectuals.

Presentació

La segona edició de «Diàleg entre tres» es presentarà demà, a les 20 hores, a Can Victori, amb la participació de Faner, Arnau i Josefina Salord.

Respecte al contingut de la correspondència, l’editora diu que el poeta Llompart va fer de mentor literari a Pau Faner, quan aquest era més jove, mentre que el filòleg s’ocupà més dels aspectes del llenguatge.

L’escriptor Pau Faner amb el seu ca al seu domicili. Foto: ARXIUP.F.

La novel·la ‘Formigues dins els pantalons’ es presenta divendres a Espai Mallorca

▶ Acompanyat pel filòleg i pintor Josep Manuel Vidal-Illanes, Pau Faner presentarà el divendres a Espai Mallorca la seva darrera novel·la publicada «Formigues dins els pantalons», que edita Gregal.

Es tracta de la versió en català de l’obra que l’escriptor ciutadellenc va presentar fa molts anys al concurs de no-

vel·la èrotica «La sonrisa vertical». Faner va retrobar recentment aquesta obra, que també sortirà en castellà el 28 de març, i la va reescriure. És una obra amb notes autobiogràfiques que conta la iniciació al sexe i la vida d’un jove menorquí que als anys 60 estudia a Barcelona. «És curteta i molt entretinguda», afirma l’autor.

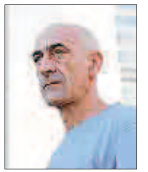
Nou poetes, a la final del Poetry Slam, aquest divendres

LIV.

Maria Galetta, Silvia Siles, Xiwaka BuenosDías, Blanca Argilés, Mama Fiera, Xavier Juaneda, Joan Bosch, Tània Aguilera i Iosune Arriaran són els noms dels nou aspirants a guanyar la Gran Final de Poetry Slam Menorca, que se celebrarà el divendres 22 de març, a partir de les 21 hores, a l’espai cultural Sa Sínia Art Hub des Cas-tell.

El poeta guanyador representarà l’illa en el Campionat Nacional de Poetry Slam, que està previst que se celebri a Valladolid el 20 de setembre.

El poeta convidat en un espectacle serà Iñaki C. Nazabal (Bilbao, 1966), autor d’«El alumno» (2011), «Primitiva» (2013, ambdós autoeditats) i de «Trilogia del silenci» (2016, Editorial Quaq). Segons l’organització, Nazabal oferirà un espectacle poètic carregat de sorpreses.

Iñaki C. Nazabal.

L'ILLA INAUDITA

MARIA TERESA FERRER PUBLICA «L'ESPERA DE LA LETARGIA»

Pere Gomila
Poeta

Tot i que «L’espera de la letargia» és el primer llibre que publica, Maria Teresa Ferrer viu intensament la poesia des de fa molt de temps, tant des del vessant de la creació com des d’un activisme cultural que resulta fonamental a l’illa de Formentera, on du a terme, amb gran generositat, un treball rigorós i continuat de promoció de la llengua i la literatura catalanes i en especial de la nostra poesia. Començà a publicar els seus poemes el 2001 en el Solstici d’Estiu que editava la Fundació A.C.A. i des d’aleshores han aparegut en diverses obres de caràcter col·lectiu així com dins «s’Esclop», aquella extraordinària revista dedicada a la poesia que durant uns anys va editar Joan Fullana. En el vessant de la gestió cultural, des de l’any 2002 és coordinadora de l’Encontre de Joves Poetes dels Països Catalans que se celebra a Formentera i des de l’Obra Cultural Balear d’aquella illa, de la qual és presidenta, organitza anualment la

«Trobada de Poetes: Formentera, Pont de Poesia», entre altres recitals i actes literaris.

«L’espera de la letargia» és un llibre d’escriptura lenta, molt meditat, intens i ben estructurat. L’autora no ha tingut presses a l’hora de publicar-lo i açò afavoreix que en els poemes no hi trobem res que sigui gratuït o sobrer i que les metàfores i les imatges s’hagin treballat de manera precisa i acurada, la mateixa precisió que trobam en el tractament de la llengua, en l’ús dels mots. El títol ens parla d’una espera cap a un estat de suspensió, que és la letargia. Com diu Josep Anton Soldevila en el pròleg «en aquest estat hi ha una frontera clara entre el que és dins i el que és a fora i el moviment, en definitiva la vida, transcorre enllà del seu interior». I, en efecte, al llarg de tot el llibre hi trobam aquesta tensió, aquesta dicotomia, entre el món interior i el món de fora, entre la plenitud i el buit, l’equilibri i el caos, l’esperança i la voluntat de ser, de fer «d’aquesta nit el dia» davant el dolor, els naufragis, la decadència, la mort, els embats del món. I és, justament, la poesia, «les paraules desterrades», la força que empeny la poeta en la recerca de la pròpia identitat, a intentar comprendre el sentit de l’existència, però també en l’afirmació de la dignitat huma-

Maria Teresa Ferrer (Formentera, 1979) és llicenciada en Dret, poeta i activista cultural que desplega una intensa activitat a l’illa pititüsa en el foment de la llengua i la literatura catalanes. Acaba de publicar el llibre de poesia «L’espera de la letargia» a l’editorial Finis Africae.

na, en el desig d’una convivència des del respecte i la germanor entre els pobles, la «raó del temps que somia / anhels de con-

cili i presagis de pau.» I, per tant, la paraula s’aixeca també per a la denúncia i es fa reivindicativa en poemes com el dedicat a aquells que jueu encara en fosses comunes o els refugiats de la guerra de Síria, l’èxode a través «d’aquest mar infranquejable».

En llibre està estructurat en dues parts «Instants de silenci» i «La letargia». En la primera part, el silenci és la forma d’oposar-se a la renou del món que sovint impedeix el pensament. El silenci necessari per a la mirada crítica i compassiva, per vèncer l’oblit i «retenir amb la força de l’alènia / la fugacitat dels pensaments». A la segona part, la veu de Ferrer es fa més desolada davant el dolor, les injustícies, les absències, també més escèptica i amara de nostàlgia («Viatgers errants de l’ensomni i el desig / naufragarem en un mar sense retorn»). L’espera de la letargia és potser el trajecte vital de la poeta que deixarà a través dels seus versos el «testimoni / que algun dia vàrem existir». Però la presència de Formentera, la natura, els paisatges, la seva gent –vivència que travessa tot discurs poètic– manifesta també una altra forma de letargia: la hibernació esperada després de la massificació, la pressió, de l’estiu, «com si cada pausa d’aquest hivern de letargia / fos el batec en fugida dels que viuen / al ras sense límit ni mesura / abocats a la convalescència de l’illa».

El llibre ha estat curiosament editat per l’editorial evissenca Finis Africae i compta amb unes belles il·lustracions de Maribel Escandell que acompanyen molt bé la bel·lesa expressiva dels poemes de Maria Teresa Ferrer.